

Přes clo-nu hvězd zrak vzhů-ru u - pí - nám,
za třpy-tnou dá - lku mi - ho - ta-vých hvězd.
Tam pře - bý - vá můj Je - žíš Král,
On je-dnou při - jde, a - by mne tam vzal.
Tam k ne-be - sům se tá - hne tou-ha má:
Je - ru - za - lém mne o - če - ká - vá.
Zá - ři zla - tou skrz mra - ky zřím.
Tam bu-du vě - čně dlí - ti s Krá - lem svým,
tam bu-du vě - čně dlí - ti s Krá - lem svým.

PŘES CLONU HVĚZD

2. Již kyne vstříc ten věčný domov nám, / kde naplní se tužeb hlubiny. / Tam uvítá nás Ježíš sám, / náš drahý Pán a Přítel jediný. / Tam k nebesům se táhne touha má: Jeruzalém mne očekává. / Záři zlatou skrz mraky zřím. / Tam budu věčně dlíti s Králem svým, tam budu věčně dlíti s Králem svým.
3. A proto s Ním chci kráčet světem dál, / byť zdálo se, že štěstí nepřaje. / Mým vůdcem je Pán Ježíš, Král, / On učí zvládnout žití přeje. / Tam k nebesům se táhne touha má: Jeruzalém mne očekává. / Záři zlatou skrz mraky zřím. / Tam budu věčně dlíti s Králem svým, tam budu věčně dlíti s Králem svým.

*Pozvedám své oči k tobě,
jenž v nebesích trůníš.
Hle, jak oči služebníků k rukám
jejich pánů, jako oči služebnice
k rukám její paní,
tak vzhlížejí naše oči k Hospodinu,
našemu Bohu, dokud se
nad námi nesmiluje.*

Ž 123,1-2